

مساوقت وجود با علم یکی از دیدگاههای فلسفه حکمت متعالیه است که نتیجه منطقی آن برخورداری هر موجودی از جمله جماد و نبات از گونه یی شعور و ادراک است. گرچه میتوان این دیدگاه را از پیامدهای فلسفی اصالت وجود، تشکیک در وجود و بساطت وجود دانست ولی بنظر میرسد که این نظریه با اصل مجرد علم و ادراک - که مقبول صدرالمتالهین است - در تعارض آشکار قرار دارد و در نتیجه، این سوال پیش می آید که آیا اعتقاد به وجود نوعی ادراک در اجسام بمعنای مادی بودن ادراک است؟ و اگر چنین نیست پس چگونه موجود مادی محض دارای علم و ادراک است؟ در این مقاله تلاش میکنیم تحلیل فلسفی یی از اصل مجرد علم و اصل مساوقت وجود با علم بدست دهیم و سازواری آن دو را با یکدیگر بررسی کنیم.